

Arrest

nr. 71 164 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 december 2010 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 27 juli 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.1 bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing wordt op niet bepaalde datum betekend en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 31/01/2011, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

In het verzoekschrift voor betrokkene, de heer K. A. worden ter staving medische attesten voorgelegd. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens (zie gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat rekening houdende met de beschikbare medicatie en mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst, Armenië, er haar inziens geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De arts-adviseur stelt dat reizen met deze pathologiën tot de mogelijkheden behoort, Mantelzorg is niet noodzakelijk. De arts-adviseur besluit dat, hoewel de aangehaalde medische problematieken kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar is in Armenië.

Uit onze informatie wijkt dat de zorgen betreffende de eerste aandoening van betrokkene gratis zijn voor patiënten uit sociaal zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten opgenomen op de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van de betrokkene opgenomen is op deze lijst. De nodige zorgen zijn bijgevolg gratis op voorschrift van de huisarts'. Betrokkene kan voor de opvolging terecht in Jerevan dat beschikt over een centrum, dat de medicatie verspreid, en welke gespecialiseerd is in de eerste aandoening van betrokkene.

Voor de tweede aandoening van betrokkene kan hij terecht in Jerevan. In Jerevan zijn er 35 poliklinieken, 1m poliklinieken kan men terecht voor de primaire gezondheidszorg. Voor de opvolging van de tweede aandoening kan hij terecht in het Armonia Medical Center of Erebouni Mediaal Center. Betreffende het financiële aspect hiervan is primaire en ambulante gezondheidszorg gratis voor alle Armenen. De opvolging van de tweede aandoening is betaalbaar.

Voor de derde aandoening zijn ook deze behandeling en opvolging beschikbaar in Armenië. Betrokkene kan hiervoor terecht in Yerevan, Gegharkunik en Shirak waar er ongeveer 86 poliklinieken beschikbaar zijn.

Betrokkene legt geen enkel bewijs voor dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene in staat is om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Hij kan dus instaan voor de kosten van de eventuele opvolging van de aandoeningen. Uit zijn verklaringen tegenover de asielinstellingen beschikt hij over een diploma technisch hoger onderwijs en heeft hij reeds gewerkt in Armenië als wijnbouwer/wijnmaker in een wijnfabriek en als winkelverantwoordelijke. Hij had tevens de laatste tien jaar op zelfstandige basis een voedingswinkel. Bovendien is zijn vrouw en vader nog in Armenië die tevens kunnen instaan voor de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

Uit al deze gegevens kunnen we concluderen dat de medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn.

Derhalve

*1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,
of*

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG. noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op "van de beginselen van behoorlijk bestuur: namelijk schending van de wet van 29 juli 1991 m.b.t. de motiveringsverplichting, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker betoogt als volgt:

"Verzoeker kreeg een negatieve beslissing met betrekking tot zijn medische regularisatieaanvraag. Zijn aanvraag werd ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Dat de reden van de beslissing de volgende is:

(...)

Verzoeker kan zich met deze beslissing niet akkoord verklaren, reden waarom hij beroep aantekent, dit omwille van volgende redenen.

Op 16.12.2010 werd een aanvraag in toepassing van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet overgemaakt aan dienst vreemdelingenzaken.

Verzoeker is een 59 jarige man met diabetes mellitus type 2 met de volgende diabetesverwickelingen: diabetische nefropathie met microalbuminurie, ernstige diabetische neuropathie en ernstige retinopathie. Hij is daarnaast ook gekend met angina pectoris in het kader van coronaire atheromatose en met perifeer arterieel lijden. Tevens arteriele hypertensie en hypercholesterolemie. Als bijkomende medische problematiek heeft hij ook prostatisme, oesofagitis graad B en bulbitis in november 2010 en een schimmelinfectie t.h.v. de nagels.

De dokter van dienst vreemdelingenzaken stelt dat het uitblijven van een adequate en ononderbroken behandeling inderdaad een reëel risico kan inhouden voor betrokkenes leven en/of fysieke integriteit. Chronische behandeling is noodzakelijk, nauwkeurige medische opvolging is eveneens noodzakelijk. Volgens de arts van dienst vreemdelingenzaken is medische behandeling beschikbaar en mogelijk in Armenië. De arts merkt wel op dat enkel rekening gehouden werd met de beschikbaarheid van de medische behandeling in medisch technische zin. Een verdere evaluatie van de toegankelijkheid van de zorgen is eveneens aangewezen om de continuïteit in de medische zorgen te garanderen doch valt buiten de context van zijn medisch advies.

Dat aldus de arts van dienst vreemdelingenzaken zich heeft uitgesproken over het feit dat de medische behandeling voor verzoeker in zijn land van herkomst beschikbaar is doch niet over het feit of deze ook effectief (financieel) toegankelijk is voor verzoeker.

Dienst vreemdelingenzaken stelt dat op basis van hun informatie de behandeling en opvolging voor de medische problematiek van verzoeker als ook de medicatie zelf voor verzoeker financieel toegankelijk zouden zijn.

Verzoeker kan zich hier echter niet mee akkoord verklaren omwille van volgende redenen. Verzoeker kan zich niet akkoord verklaren met het feit dat de medicatie en behandeling financieel toegankelijk zou zijn in zijn land van herkomst.

Het feit van gebrek aan toegankelijkheid en beschikbaarheid van medicatie in het land van herkomst van verzoeker wordt bevestigd in het document van de World Health Organization.

"Only 10⁶ of these payments are made as official patient charges. The remaining 90% are unofficial cash payments to health workers and payments for diagnostic tests, medical supplies and medicines. These unofficial payments take place almost entirely in hospitals...."

Unofficial payments foren part of a vicious cycle in which an over-concentration of low—paid doctors in Yerevan seek to wake additional income from patients. Relatively low service usage exacerbates the problem, inpatient admissions veere 8.85 per 100 population in 2007, with only 30% of the people with injuries or illness actually seeking care. The reason for low utilization is partly because patients are uncertain about what they will be asked to pay, as well as having problems "finding the money for treatment", according to 65% of women who reported problems accessing care in a national survey.

Widespread unofficial payments are the result of much deeper problems in the health system.

Essentially there is a severe mismatch between the promise of free services and the available financial resources. This leads to shortages of supplies and patients end up paying for these themselves."

Uit deze informatie blijkt duidelijk dat medicatie niet zonder meer toegankelijk is en beschikbaar in het land van herkomst van verzoeker. Dienst vreemdelingenzaken heeft hier totaal geen rekening mee gehouden en ook geen enkel onderzoek naar gedaan.

Theoretisch gezien kan het misschien wel mogelijk zijn dat de overheid van verzoeker een aantal zaken heeft voorzien doch de praktijk is anders. Dit blijkt uit het document van de World health organisation. Dienst vreemdelingenzaken heeft hier totaal geen rekening mee gehouden en had ook effectief in de praktijk dienen na te gaan dat de behandeling, verzorging en medicatie financieel toegankelijk is.

De bestreden beslissing is, gelet op het voorgaande, dan ook een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

Verzoekster heeft dan ook de indruk, gelet op het voorgaande, dat men zijn dossier niet grondig onderzocht heeft.

Dit is niet redelijk te verantwoorden en niet zorgvuldig.

Minstens is de bestreden beslissing op dit vlak niet goed gemotiveerd.

Dat dienst vreemdelingenzaken met deze elementen geen rekening heeft gehouden.

Dat de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken gelet op het voorgaande dan ook onterecht genomen werd en voornamelijk de materiële motiveringsplicht in de zin van de wet van 29 juli 1991 flagrant schendt.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

Dit betekent dat de beslissing meer dient te zijn dan een louter abstracte en vormelijke stijlformule.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn, dit is in casu niet het geval.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de raad voor vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Maar de raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St. nr.101.624, 7 december 2001).

Dat de beslissing t.a.v. verzoeker de materiële motiveringsplicht flagrant schendt aangezien de gemachtigde van de minister van binnenlandse zaken op grond van de feitelijke gegevens onredelijk tot haar besluit is gekomen.

De beslissing van de dienst vreemdelingenzaken dient dat ook vernietigd te worden wegens schending van de materiële motiveringsplicht, zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel."

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In zijn enig middel poneert verzoeker een schending van de van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht.

Betreffende de vermeende schending van art. 3 van de wet dd. 29.7.1991, artikel dat de formele motiveringsplicht betreft, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat hij er ook in slaagt de motieven verrat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Verder laat de verwerende partij gelden dat:

het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001), wanneer verzoeker in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, dit betekent dat deze van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen heeft ondervonden.

De verwerende partij zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De verwerende partij benadrukt dat verzoekers vage en ongestaafde beschouwingen geen afbreuk kunnen doen aan de bestreden beslissing. Er dient te worden vastgesteld dat de ambtenaar-genees-

heer een duidelijk advies heeft verstrekt waaruit blijkt dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar bestaat tegen een terugkeer naar het herkomstland, waarna de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht een ongegrondheidsbeslissing heeft genomen.

De concrete overwegingen van de bestreden beslissing dd. 8.06.2011 laten verzoeker toe om te achterhalen om welke redenen zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard.

De verwerende partij wijst op de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bepaalt:

"Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (R.v.St. nr. 101.624 dd. 7.12.2001). " (R.v.V. nr. 1613 dd. 11.9.2007; R.v.V. nr. 3437 dd. 7.11.2007; R.v.V. nr. 3488 dd. 9.11.2007)

De concrete motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag ongegrond is.

De verwerende partij laat dan ook slechts gelden dat de bestreden beslissing deugdelijk en afdoende werd gemotiveerd. Er is naar behoren voldaan aan de materiële motiveringsplicht, hetgeen onmiddellijk kan worden vastgesteld wanneer men er de motieven van de bestreden beslissing op naslaat.

Verzoeker beperkt zich tot het uiten van vage, algemene en ongestaafde beschouwingen, zonder in concreto aan te tonen waar de beslissing onredelijk zou zijn.

Verzoeker verliest hierbij kennelijk uit het oog dat artikel 9ter §1 van de Vreemdelingenwet als volgt luidt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde." (onderlijning toegevoegd)

Het loutere feit dat verzoeker een andersluidende mening is toegedaan, maakt uiteraard niet dat zijn aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard; zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de ambtenaar-geneesheer een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is. Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt duidelijk dat de medische problematiek van verzoeker hoewel deze kan worden beschouwd als een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien er deze behandeling beschikbaar is in Armenië.

Verzoekers beschouwingen betreffende de grondslag van zijn medische problematiek, doen geen afbreuk aan de vaststelling van de ambtenaar-geneesheer dat voor verzoekers aandoening de vereiste behandeling aanwezig is in het land van herkomst, zijnde Armenië.

Evenmin kan verzoeker dienstig voorhouden dat er in de beslissing niet wordt nagegaan of medische zorgen financieel toegankelijk zijn in Armenië.

In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gewezen op het feit dat verzoeker over een diploma hoger onderwijs beschikt en reeds gewerkt heeft in Armenië als wijnbouwer in een wijnfabriek en als winkelverantwoordelijke. Hij had tevens de laatste 10 jaar op zelfstandige basis een voedingwinkel. Bovendien is ook de vader van verzoeker nog in Armenië.

Deze informatie wordt door verzoeker niet ontkend.

Verzoeker ontkent niet dat hij arbeidsgeschikt is en dus voor de kosten van zijn behandeling kan instaan, alsook dat hij een beroep kan doen op de hulp van het IOM.

Rekening houdend met de elementen die voorhanden waren op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid aldus geheel terecht geoordeeld dat de medische behandeling van verzoeker financieel toegankelijk is.

Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door verzoeker geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Armenië behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl verzoeker ook kan reizen naar dit land.

Uit dit advies blijkt zeer duidelijk dat de door verzoeker naar voor gebrachte medische stukken zeer grondig werden onderzocht, én waaruit duidelijk blijkt dat de toestand in Armenië zorgvuldig werd nagegaan.

Gelet op het feit dat de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Armenië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de ambtenaar-geneesheer noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag ongegrond was.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de terzake toepasselijke rechtsregels, art. 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 inclus.

De uiteenzetting van verzoeker kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Verzoeker brengt geen enkel bewijskrachtig stuk aan waaruit zou kunnen blijken dat het deugdelijk onderzoek dat werd gevoerd door de ambtenaar-geneesheer en de gemachtigde tot verkeerde conclusies zou hebben geleid. Het enig middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond."

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, waarin ze stelt dat ze niet akkoord gaat met de motivering van de bestreden beslissing en de schending van de materiële motiveringsplicht opwerpt in haar betoog, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.4. De bestreden beslissing steunt op het advies van de arts-adviseur van 20 juli 2011 dat zich bevindt in het administratief dossier en waarvan verzoeker een kopie toevoegt aan zijn verzoekschrift. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de conclusies van de arts-adviseur, die na evaluatie van de door verzoeker bij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag gevoegde medische attesten en de op vraag van de arts-adviseur nog bijkomend overgemaakte medische attesten, na consultatie in juli 2011 van gespecialiseerde websites en op grond van een e-mailbericht van het Armeens Ministerie van Volksgezondheid van 29 september 2010 stelde "hoewel de aangehaalde medische problematieken kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd worden, geen reëel risico inhouden op een

onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar is in Armenië.” en wordt, verwijzend naar diverse informatie die nader gespecificeerd wordt, geconcludeerd dat de benodigde medische zorgen toegankelijk zijn voor verzoeker in Armenië en wordt finaal geconcludeerd:

“Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene leidt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2.5. Verzoeker citeert in zijn verzoekschrift uittreksels uit een “document van de World Health Organization” waarbij aan de hand van bijlage 3 gevoegd bij het verzoekschrift kan vastgesteld worden dat het dateert van februari 2010 en dat op het internet geplaatst werd op 19 april 2010. De Raad leest in de door verzoeker in zijn verzoekschrift geciteerde uittreksels niet dat de benodigde medicatie en medische zorgen voor zijn pathologieën niet beschikbaar zijn in Armenië. Wel worden kanttekeningen geplaatst bij de toegankelijkheid van de gezondheidszorg en medicatie in het algemeen in Armenië. Dergelijke algemene informatie kan alleszins niet de conclusie in de bestreden beslissing onderuit halen dat de medicatie en mogelijkheden tot behandeling voor verzoekers medische problemen in Armenië beschikbaar zijn, die steunt op het advies van de arts-adviseur van 20 juli 2011 die zoals reeds vermeld in juli 2011 gespecialiseerde websites heeft geconsulteerd en verwijst naar correspondentie met het Armeense Ministerie van Volksgezondheid van 29 september 2010.

2.6. Daargelaten de vraag of de door verzoeker in zijn verzoekschrift geciteerde uittreksels uit een “document van de World Health Organization” op zich de informatie waarop de bestreden beslissing steunt wanneer ze stelt dat de zorgen voor verzoekers aandoeningen in het algemeen toegankelijk zijn in Armenië en die vermeld wordt in voetnoten op de bestreden beslissing, zoals de “Caritas Country sheet, januari 2010” dat zich bevindt in het administratief dossier, kan onderuit halen, gaat verzoeker er met zijn kritiek aan voorbij dat de bestreden beslissing niet alleen steunt op informatie aangaande de toegankelijkheid van de zorgen voor verzoekers aandoeningen in het algemeen in Armenië maar ook rekening houdt met omstandigheden die eigen zijn aan verzoeker: *“Betrokkene legt geen enkel bewijs voor dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene in staat is om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Hij kan dus instaan voor de kosten van de eventuele opvolging van de aandoeningen. Uit zijn verklaringen tegenover de asiendiensten beschikt hij over een diploma technisch hoger onderwijs en heeft hij reeds gewerkt in Armenië als wijnbouwer/wijnmaker in een wijnfabriek en als winkelverantwoordelijke. Hij had tevens de laatste tien jaar op zelfstandige basis een voedingswinkel. Bovendien is zijn vrouw en vader nog in Armenië die tevens kunnen instaan voor de nodige zorgen aldaar/ of voor (tijdelijke) financiële hulp. Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.”* Verzoeker brengt hiertegen niets in en kan de motivering dan ook niet aan het wankelen brengen door enkel kritiek te leveren op de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de algemene toegankelijkheid van de zorgen voor zijn aandoeningen in Armenië.

2.7. De in het middel aangehaalde beginselen houden niet in dat de verwerende partij, wanneer ze een beslissing treft aangaande de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging, zij nader onderzoek dient te verrichten aangaande de toestand van de gezondheidszorg in Armenië in het algemeen, hierbij alle mogelijke rapporten dient te betrekken en dienaangaande dient te motiveren.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA